วารสารเพลงดนตรี
MUSIC JOURNAL
Volume 22 No. 11
July 2017
ISSN 0858-9038

MusiQuE: Music Quality Enhancement

พญากงพญาพาน เดอะมิวสิคัล

Legends and Fantasies

The Path to Broadway

วารสารเพลงดนตรี
MUSIC JOURNAL
Volume 22 No. 11
July 2017

Editor's Talk

สวัสดีผู้อ่านทุกท่าน เพลงดนตรีฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ขอต้อนรับผู้อ่านด้วยบทความทางดนตรีที่หลากหลาย เริ่มด้วยเรื่องจากปก

หน้าปกวารสารฉบับนี้ เป็นคณะกรรมการตรวจประกันคุณภาพทางด้านการศึกษาดนตรีของสหภาพยุโรป ซึ่งได้เข้ามาตรวจเยี่ยมวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ในช่วงกลางเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา โดยกรรมการทั้ง ๕ ท่านนี้ มาในนามของ MusiQuE หรือ Music Quality Enhancement ขอเชิญผู้อ่านพลิกไปทำความรู้จักกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้านดนตรีตามมาตรฐานยุโรป เกณฑ์การประเมิน พร้อมทั้งตัวชี้วัดต่างๆ ว่าแตกต่างจากระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทยอย่างไร และความคิดเห็นบางส่วนจากทีมผู้บริหารวิทยาลัยต่อการเข้าร่วมการประเมินคุณภาพในครั้งนี้

นอกจากนี้สำหรับน้องๆ นักศึกษาที่มีความฝันและต้องการแรงบันดาลใจในการไปศึกษาต่อด้านดนตรีที่ต่างประเทศ ติดตามบทสัมภาษณ์น้องชลธาร ศิษย์เก่าหลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี ในสาขา musical theater ซึ่งกำลังจะไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ที่ University of Michigan ประเทศสหรัฐอเมริกา

ขอประชาสัมพันธ์ ละครเพลง "พญากงพญาพาน เดอะมิวสิคัล" ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาธุรกิจดนตรี ที่จะเปิดการแสดงในเดือนกันยายนที่จะถึงนี้ ซึ่งนักศึกษาต้องดำเนินการเองทุกขั้นตอน ตั้งแต่การคิดเนื้อเรื่อง การหาข้อมูล การประชาสัมพันธ์ รายละเอียดความเป็นมาของการแสดง รวมถึงเบื้องหลังการทำงาน ติดตามได้ในเล่ม

ด้านเทคโนโลยีดนตรี ในฉบับนี้นำเสนอบทความ "Introduction to Samplers: DIY Sampler Instrument" จากอาจารย์ไมเคิล เดวิด ไบรซ์ ซึ่งจะอธิบายขั้นตอนการสร้างเสียงเครื่องดนตรีสังเคราะห์ หรือ Sampler Instrument ด้วยโปรแกรม Logic Pro EXS24

สำหรับผู้อ่านที่พลาดชมคอนเสิร์ต "Legends and Fantasies" จากวงทีพีโอ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่วงออร์เคสตร้าบรรเลงเพลงแอนิเมชันและเกมจากประเทศญี่ปุ่น ติดตามอ่านบรรยากาศของการแสดงได้จากบทรีวิว

และพลาดไม่ได้กับบทความสาระความรู้ทางดนตรีที่หลากหลายจากนักเขียนประจำเช่นเคย

ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

เจ้าของ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
บรรณาธิการบริหาร
สุกรี เจริญสุข
ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ
สนอง คลังพระศรี
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ
Kyle Fyr
นิธิมา ชัยชิต

กองบรรณาธิการ
นพีสี เรเยส
พงศ์สิต การย์เกรียงไกร
ฝ่ายภาพ
คนึงนิจ ทองใบอ่อน
ฝ่ายศิลป์
จรูญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม
ธัญญวรรณ รัตนภพ

เว็บมาสเตอร์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง
ฝ่ายสมาชิก
สุพรรษา ม้าห้วย
สำนักงาน
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(วารสารเพลงดนตรี)
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๓๑๑๓
โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐
musicmujournal@gmail.com

พิมพ์ที่
หยินหยางการพิมพ์
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๐๓ ๘๖๓๖
จัดจำหน่าย
ร้านค้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๒๕๐๔, ๒๕๐๕

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ตีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

สารบัญ
Contents

Dean's Vision

04
การประกันคุณภาพ
สุกรี เจริญสุข
(Sugree Charoensook)

Cover Story

08
MusiQuE
ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ
(Duangruthai Pokaratsiri)

Musicology

14
ดนตรีพม่า
กับความเป็นชาตินิยมบนเปียโน
แพรววนิต กองมงคล
(Praewwanit Gongmongkon)

Jazz Studies

20
แจ๊สล้วนๆ
การวิเคราะห์และฝึก
Solo Transcription
(ตอนที่ ๔)
ดริน พันธุมโกมล
(Darin Pantoomkomol)

Getting Ready

24
Pedagogy Tools for
Applied Music Teachers:
The Music Community
and You
Joseph Bowman
(โจเซฟ โบว์แมน)

Music Entertainment

26
วิเคราะห์/วิจารณ์
สกอร์เพลงวง Big Band
ที่น่าสนใจ (ตอนที่ ๓)
กิตติ ศรีเปารยะ
(Kitti Sripaurya)

Voice Performance

34
Spiraling Up – Reflecting
Upon A Path Of A Drama
Club Girl (1)
Haruna Tsuchiya
(ฮารุนะ ซึชิยะ)

Music Technology

38
Introduction to Samplers:
DIY Sampler Instrument
Michael David Brice
(ไมเคิล เดวิด ไบรซ์)

The Bach Journey

42
ตามรอยเส้นทาง Bach
(ตอนที่ ๖)
ฮิโรชิ มะซึชิม่า
(Hiroshi Matsushima)

Upcoming Events

48
พญากงพญาพาน เดอะมิวสิคัล
กว่าจะมาเป็น "พญากง พญาพาน"
นักศึกษาสาขาธุรกิจดนตรี รุ่นที่ ๑๗

Review

52
"แรงบันดาลใจจากฝรั่งเศส"
คอนเสิร์ตในค่ำคืน
วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐
ของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิก
แห่งประเทศไทย
อำไพ บูรณประพฤกษ์
(Ampai Buranaprapuk)

56
"Legends and Fantasies"
จังหวะก้าว TPO
จังหวะของคนรุ่นใหม่
นฤตย์ เสกธีระ (Narit Sektheera)

62
อีกครั้งกับความสำเร็จ...
MU Choir คว้ารางวัล
Grand Prix จาก Festival
of Song สาธารณรัฐเช็ก
กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์
(Krittaya Chuamwarasart)

Alumni News and Notes

66
The Path to Broadway
Nitima Chaichit (นิธิมา ชัยชิต)

การประกันคุณภาพ

เรื่อง: สุกรี เจริญสุข (Sugree Charoensook)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

การประกันคุณภาพเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับการศึกษาของไทย เนื่องจากการศึกษาที่ไม่ได้รับการประกัน เชื่อกันว่าการศึกษาไทยเป็นการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ดังนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพจึงต้องมีการประกันเพื่อให้มีคุณภาพ รัฐบาลไทยจึงพยายามที่จะจัดองค์กรขึ้นมาเพื่อดูแลเรื่องคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา ได้มีกฎหมายรองรับเพื่อรับรองการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาและบังคับใช้กับทุกสถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษาของไทยจำนวนหนึ่งที่มีมาตรฐานสูง ก็พยายามที่จะหาองค์กรจากต่างประเทศเพื่อเข้ารับประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะไม่เชื่อถือความเป็นมาตรฐานขององค์กรประกันของไทย ส่วนหนึ่งเพราะองค์กรของไทยขาดความเป็นมืออาชีพ ทำงานเพื่อเป็นพิธีกรรมและทำเพื่อให้ครบถ้วนตามกระบวนการ เพียงทำตามหน้าที่เท่านั้น ในที่สุดทำให้การประเมินคุณภาพการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาของไทย "ไม่เป็นคุณและไม่สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาการศึกษา"

การศึกษาไทย ทำไมต้องประกัน

เมื่อการศึกษาไทยตกเป็นตัวประกันวิ่งไล่ตามมาตรฐานการศึกษา โดยมีการศึกษาตะวันตกเป็นตัวตั้งและมีการศึกษาไทยเป็นตัววัด เพราะว่าในการพัฒนาประเทศของไทย "เอาแบบอย่างฝรั่ง" ซึ่งเราตกเป็นอาณานิคมของชาวตะวันตกมาเป็นศตวรรษ

เมื่อต้องประกันคุณภาพการศึกษาเพราะทุกคนเชื่อว่า การศึกษาเท่านั้นที่จะทำให้ประเทศเจริญได้ แต่ตัวที่ทำลายระบบการศึกษาซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการศึกษา มีอยู่ ๒ อย่างด้วยกัน คือ (๑) ระบบการทำงานของราชการไทยและ (๒) ระบบการศึกษาที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นระบบที่ไม่เอื้อต่อระบบการพัฒนาการศึกษาของชาติแต่อย่างใด

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีหนึ่งที่รัฐเชื่อว่าเป็นการพัฒนาการศึกษาได้ เพราะในเมื่อการศึกษาได้รับการประกันคุณภาพจากองค์กรของรัฐ ก็เชื่อว่าทำให้การศึกษาไทยโดยรวมมีคุณภาพสูงขึ้น ในที่สุดการประกันคุณภาพการศึกษาจึงกลายเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก และกระบวนการประกันคุณภาพสำคัญมากที่สุด มากกว่าการจัดการศึกษาและตัวการศึกษาด้วยซ้ำไป

ความจริงก็คือ การศึกษาไทยตกต่ำและไม่มีคุณภาพ ความตกต่ำของการศึกษาไทย (๑) ยิ่งเรียนก็ยิ่งโง่ ต่ำต้อยด้อยปัญญา ช่วยตัวเองไม่ได้ (๒) ยิ่งเรียนก็ยิ่งยากจน ต้องพึ่งคนอื่น ช่วยตัวเองไม่ได้ (๓) ยิ่งเรียนก็ยิ่งชั่วมากขึ้น ในที่สุดการศึกษาไม่ได้ตอบความต้องการของสังคม ที่ต้องการคนดีที่มีความสามารถ

คุณภาพการศึกษาที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

คุณภาพการศึกษาเป็นหัวใจของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพราะทุกคนเชื่อว่า คุณภาพของการศึกษาเท่านั้น ที่จะสามารถดำรงอยู่ได้ ไม่ว่าการยอมรับจากสังคม การยอมรับจากผู้จ้างงาน การยอมรับจากต่างประเทศ

ซึ่งคุณภาพเป็นเรื่องของความน่าเชื่อถือ เป็นเรื่องของคุณค่า และที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาก็คือ นักศึกษาที่ออกไปสามารถประกอบอาชีพได้ดีและเป็นคนดีของสังคม

การที่นักศึกษาของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สามารถที่จะออกไปสร้างงานได้ ไปศึกษาต่อในสถาบันชั้นนำในต่างประเทศได้ นักศึกษาออกไปแข่งขันเล่นดนตรีและผลที่ออกมาก็ได้รับรางวัลจำนวนมาก ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ในสังคมไทยว่า เรื่องของคุณภาพการศึกษาดนตรีที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์นั้นมีสูง ทำให้ประชาชนทั่วไปรู้จัก นักศึกษาและพ่อแม่ผู้ปกครองเชื่อถือและให้ความไว้วางใจส่งลูกหลานไปเรียน เพราะว่ายอมรับคุณภาพที่เป็นประจักษ์ชัด จึงเป็นที่รับรู้เรื่องคุณภาพการศึกษาดนตรีทั้งในประเทศและในภูมิภาค ทั้งในระดับนานาชาติด้วย

ลำพังการอาศัยหน่วยงานประกันคุณภาพภายในประเทศ ทั้งของรัฐและหน่วยงานภายในที่จัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัยมหิดล ได้มาเพื่อการประเมินคุณภาพของการศึกษาดนตรีของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ก็ไม่ได้เป็นที่ยอมรับจากภายในวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และไม่สามารถนำผลที่ได้จากการประกันไปสร้างประโยชน์ใดๆ ได้เลย เป็นเพียงกระบวนการและหลักการ (พิธีกรรม) ทำให้คนทำงานรู้สึกบั่นทอนในการทำงานร่วมกับฝ่ายที่เข้ามาประกัน เพราะเป็นกระบวนการที่ไร้สาระและไร้ประโยชน์

ต้องพึ่งองค์กรต่างประเทศ

ในที่สุด คณะผู้บริหารวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ตัดสินใจติดต่อหน่วยงานที่รับประกันคุณภาพ "เฉพาะทางเรื่องการศึกษาดนตรี" ในระดับอุดมศึกษา ความพยายามที่จะทำงานร่วมกับองค์กรการประเมินของรัฐตลอดมาไม่ได้ประโยชน์แต่อย่างใด เนื่องจากองค์กรประกันคุณภาพของรัฐไม่มีองค์ความรู้ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ทำให้การประกันไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน มีแต่กฎระเบียบและอำนาจในการทำงานเท่านั้น ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาดนตรีผิดทาง ผิดเป้าหมาย ไร้ประโยชน์ และไม่มีความหมายในการประกันคุณภาพแต่ประการใด

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ติดต่อองค์กรจากต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพในการทำงานในการประกันคุณภาพการศึกษาดนตรี (เฉพาะทาง) เป็นความน่าเชื่อถือในอาชีพ โดยเฉพาะการประกันคุณภาพการศึกษาดนตรีในประเทศยุโรป ซึ่งประกอบด้วย สถาบันดนตรีในประเทศยุโรปที่ได้รวมตัวกันเพื่อสร้างมาตรฐานการศึกษาดนตรี เรียกชื่อว่า มิวซีก (MusiQuE, Music Quality Enhancement) ทั้งนี้ สถาบันดนตรีที่เข้มแข็งในประเทศยุโรปทั้งหมด ได้รวมตัวและตกลงเพื่อจัดตั้งองค์กรประกันคุณภาพการศึกษาดนตรีขึ้น เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาดนตรีในประเทศยุโรปด้วยกัน

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันดนตรีที่อยู่นอกประเทศในยุโรปแห่งแรก แต่เมื่อวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีคุณภาพสูงพอประมาณ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านอาคารสถานที่ คุณภาพบุคคล นักดนตรีที่เป็นคนยุโรปจำนวนมากเคยไปร่วม

ทำงานกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ทำให้วิทยาลัยดุริยางคศิลป์เป็นที่กล่าวขวัญถึง

เมื่อวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้แสดงความจำนงที่จะเข้าสู่ความเป็นสถาบันดนตรีที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันดนตรีในยุโรป จึงได้ส่งข้อมูลให้คณะกรรมการช่วยพิจารณาเป็นเบื้องต้น เมื่อคณะกรรมการเห็นข้อมูลแล้ว ก็ยินดีที่จะผลักดันให้ได้ร่วมการประเมินคุณภาพซึ่งตามมาตรฐานของสถาบันดนตรีในยุโรป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันดนตรีแห่งแรกในภูมิภาค ในเอเชีย ที่ได้รับการประเมินโดยองค์กรมิวซิก (MusiQuE)

ในการประเมินของคณะกรรมการประเมิน ต้องส่งข้อมูลให้แก่กรรมการ ๖ เดือนล่วงหน้า เมื่อเขาได้อ่านแล้ว เขาอาจจะตอบรับหรือไม่ตอบรับให้เข้ารับการประเมินก็ได้ ในที่สุด คณะกรรมการประเมินองค์กรมิวซิก (MusiQuE) ตอบรับการเข้าร่วมกระบวนการประเมิน ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยมีกรรมการที่เข้าร่วมประเมิน ๕ คนด้วยกัน

๑. มิสต์ ธอร์เคลส์ดอร์ทเทีย (Mist Thorkelsdottir) เป็นชาวไอซ์แลนด์ อดีตคณบดีดนตรีไอซ์แลนด์ เป็นคณบดีดนตรีและการละครก็อตเทนเบิร์ก (Gothenburg) เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องการศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา ทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการ

๒. โทมัส อวีนิน (Tuomas Auvinen) อดีตอธิการบดีสถาบันดนตรีซีบิเลียส (Sibelius Academy) ประเทศฟินแลนด์

๓. เมลิสซา มาร์คาเดล (Melissa Mercadal) เป็นหัวหน้าสำนักงานวิจัยดนตรี จากสถาบันดนตรีเมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน

๔. แอนค์นา อร็อกเคียม (Ankna Arockiam) เป็นนักศึกษาดนตรีจากประเทศอินเดีย ศึกษาปริญญาโทอยู่ที่ประเทศสกอตแลนด์

๕. เอสเตอร์ โทมาซิ-ฟูมิกส์ (Ester Tomasi-Fumics) ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายจากมหาวิทยาลัยดนตรีแห่งเวียนนา ประเทศออสเตรีย

การที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับการตอบรับจากองค์กรมิวซิก (MusiQuE) ของสถาบันการศึกษาในยุโรปแล้ว ทำให้การประเมินเป็นไปด้วยไมตรีอย่างดี เพราะทั้งผู้รับการประเมินและผู้ที่เข้ามาประเมิน ต่างก็พอใจกันและกัน ต่างฝ่ายต่างก็เชื่อถือกันและกันด้วย เพราะเมื่อคณะกรรมการประเมินมีความน่าเชื่อถือ การประเมินก็เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ทั้งวิทยาลัย ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องกัน

เมื่อคณะกรรมการประเมินเดินทางมาประเมินวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ในวันที่ ๑๕-๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยกำหนดเรื่องต่างๆ ที่จะขอข้อมูลโดยตรงจากผู้บริหารทุกระดับ จากกรรมการผู้ให้นโยบาย ขอดูระบบการเรียนการสอน สังเกตและดูกิจกรรมดนตรีที่จัดขึ้น ขอสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ สัมภาษณ์ผู้ใช้นักศึกษาเมื่อเรียนจบออกไปทำงานแล้ว

เมื่อการประเมินดำเนินได้ ๓ วันผ่านไป ทำให้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้นำเสนอไว้ในเอกสาร เป็นความจริงมากขึ้น ซึ่งเฉพาะเอกสารที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์จัดพิมพ์ขึ้น ก็เป็นเอกสารที่ได้รับคำชื่นชมว่าจัดข้อมูลได้ครบถ้วน พิมพ์ได้สวยงาม ซึ่งได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายภายในวิทยาลัย เพื่อจะจัดให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากที่สุด

ทำไมต้องเป็นองค์กรมิวซีก (MusiQuE)

เนื่องจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ในเงื่อนไขของระบบการศึกษาไทย ซึ่งจะต้องผ่านการประเมินจากองค์กรกลาง ทั้งภายในมหาวิทยาลัยเอง และจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ทุกๆ ปีที่ผ่านมา ระบบการประเมินเป็นหลักการที่ดี โง่อย่างมีหลักการ การศึกษาจึงล้มเหลวอย่างเป็นระบบ ซึ่งคุณสมบัติของผู้ประเมิน เป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถ มีแต่หลักการแต่ไม่มีทิศทางที่จะพัฒนา แถมไม่รู้ธรรมชาติของวิชาดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงดิ้นรนที่จะหาองค์กรนานาชาติเพื่อให้เข้ามาประเมินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล แทนองค์กรที่มีอยู่ในประเทศ อย่างน้อยๆ ก็เป็นการวัดกับระดับนานาชาติได้ว่า การจัดการศึกษาดนตรีของไทยเป็นอย่างไร

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับการประเมินให้เป็นสถาบันดนตรีที่มีมาตรฐานระดับนานาชาติ ระหว่างวันที่ ๖-๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ได้รับเชิญในฐานะสถาบันดนตรี ๒๐๐ ลำดับโลก ไปประชุมที่มหาวิทยาลัยดนตรีที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย การได้รับเชิญเข้าร่วมงานครบ ๒๐๐ ปี สถาบันดนตรีกรุงเวียนนา เป็นหลักฐานสำคัญของพัฒนาการศึกษาดนตรีของประเทศไทยว่า วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล อยู่ในแผนที่โลกของดนตรีแล้ว

การที่องค์กรมิวซีก (MusiQuE) รับเข้ามาประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง เพื่อจะบอกให้ผู้ที่รับผิดชอบจัดการศึกษาของไทยได้ทราบว่า การศึกษาไทยก็มีคุณภาพในระดับนานาชาติได้เหมือนกัน แม้วิชาดนตรีจะไม่ได้อยู่ในสายตาของระบบการศึกษาของไทยมากนัก แต่สำหรับโลกตะวันตกถือว่าดนตรีเป็นวิชาที่สำคัญสำหรับการสร้างสรรค์สังคม การพัฒนาให้คนเต็มคน และการจรรโลงให้สังคมมีความสุข

ได้รับคำชื่นชมสูง

ระหว่างการทำงานกับคณะกรรมการ ๓ วัน สามารถสัมผัสได้ว่า ทุกคนพอใจวิทยาลัยดุริยางคศิลป์เป็นอย่างมาก ได้รับคำชื่นชมอย่างออกนอกหน้า ตั้งแต่ความมีระเบียบ ความสะอาดในสถาบัน การตรงต่อเวลาของคนทำงาน ความสามารถของนักศึกษา การใช้ภาษาอังกฤษของคนในทุกระดับ และที่สำคัญที่สุดก็คือ ในส่วนของอาคารสถานที่สวยงาม ผลงานการแสดงของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งถือเป็นผลงานชิ้นสำคัญของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เลยทีเดียว

แม้ผลลัพธ์และความพึงพอใจที่เป็นคำบอกเล่าอย่างไม่เป็นทางการก็ตาม ก็เพียงพอสำหรับทุกคนในวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทุกคนรู้สึกภูมิใจ ทุกคนทุ่มเททำงานหนัก เพื่อพัฒนาให้เป็นสถาบันการศึกษาดนตรีที่มีเกียรติเชื่อถือได้ เมื่อองค์กรระหว่างประเทศให้การรับรอง ก็ถือว่าเป็นความสุดยอดของประเทศไทยด้วยซ้ำไป

แม้ระบบการประกันคุณภาพของชาติ (สมศ.) จะไม่รู้จักองค์กรมิวซีก (MusiQuE) ไม่รู้จักคุณภาพการศึกษาดนตรี หน่วยงานการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยมหิดล ก็ไม่รู้จักองค์กรมิวซีก (MusiQuE) แต่สำหรับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันการศึกษาดนตรีทั้งหลายในภูมิภาค ต่างก็ภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง

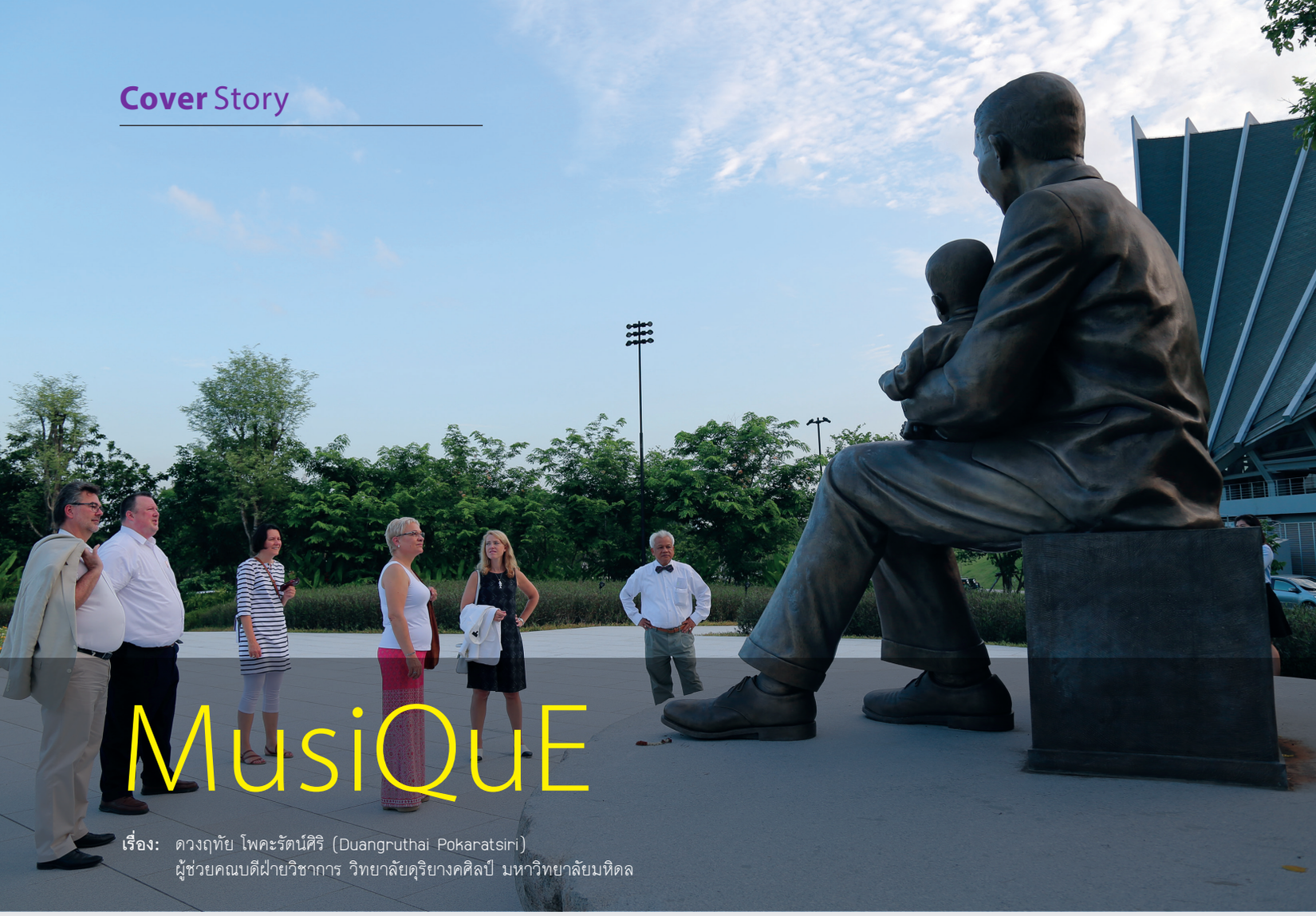

MusiQuE

เรื่อง: ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ (Duangruthai Pokaratsiri)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อวันที่ ๑๕-๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับการตรวจเยี่ยมจากคณะกรรมการ MusiQuE ซึ่งมาจากประเทศต่างๆ ในสหภาพยุโรป ก่อนที่จะไปทำความรู้จักกับคณะกรรมการทั้ง ๕ ท่าน เรามารู้จักกับ MusiQuE กันก่อน

MusiQuE คืออะไร

MusiQuE ย่อมาจากคำว่า Music Quality Enhancement เป็นสมาคมรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาด้านดนตรี ของสหภาพยุโรป (องค์กรอิสระ) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่กรุงเฮก หรือเดอะเฮก (The Hague) ประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านดนตรีในสถาบันอุดมศึกษาทั่วทั้งสหภาพยุโรปและทั่วโลก โดยปัจจุบันมีศูนย์อำนวยการที่กรุงบรัสเซลส์ (Brussels) ประเทศเบลเยียม โดยตัวชี้วัดในการประเมินนั้น ได้ออกแบบมาสำหรับการศึกษาด้านดนตรีโดยเฉพาะ จึงเหมาะสมกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาด้านดนตรี

การประเมินของ MusiQuE

คณะกรรมการประเมินจาก MusiQuE นั้น เป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาดนตรีด้านต่างๆ ในระดับนานาชาติ ซึ่งมีความเข้าใจในความเฉพาะด้านของสถาบันการศึกษาด้านดนตรี ทั้งในด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรม และการเรียนการสอน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์รับทราบข้อมูลการประกันคุณภาพด้านดนตรี หรือ MusiQuE จาก Professor Mist Thorkelsdottir ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจเยี่ยม (Chair of the MusiQuE Review) ในงานสัมมนาด้านดนตรี ที่จัดขึ้นในกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๙ จากจุดเริ่มต้นนี้เอง รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ได้เตรียมพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากทาง MusiQuE ดังนี้

๑. วิทยาลัยเตรียมแบบประเมินตนเอง (Self Evaluation Report) ในหัวข้อที่ทางสถาบันประเมินคุณภาพ MusiQuE กำหนดทั้ง ๘ หัวข้อ ประกอบไปด้วย

- Institutional mission, vision and context
- Educational processes
- Student profiles
- Teaching staff
- Facilities, resources and support
- Communication, organization and decision-making
- Internal quality culture
- Public interaction

๒. นำเสนอแบบประเมินตนเองให้แก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักเรียน และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย

๓. นำส่งแบบประเมินตนเองฉบับสมบูรณ์ให้แก่คณะกรรมการ MusiQuE

๔. รับกำหนดเข้าตรวจเยี่ยมจากคณะกรรมการ MusiQuE

๕. รับผลการประเมิน หลังการเข้าตรวจเยี่ยมประมาณ ๔ เดือน

คณะกรรมการ MusiQuE

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้รับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาจากทีมคณะกรรมการ MusiQuE ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีในด้านต่างๆ จากสถาบันการศึกษาในสหภาพยุโรป กรรมการทั้ง ๕ ท่าน ประกอบด้วย

Mist Thorkelsdottir ประธานคณะกรรมการตรวจประเมิน ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการด้านดนตรีศึกษาที่สถาบัน Iceland Academy of the Arts และตำแหน่งหัวหน้าภาค Music and Drama ที่ University of Gothenburg ด้วย นอกจากตำแหน่งทางด้านบริหารแล้ว Mist ยังเป็นนักประพันธ์เพลงและเป็นอาจารย์สอนด้านการประพันธ์ดนตรีด้วย

Melissa Mercadal หัวหน้าหลักสูตรดนตรีบำบัดในระดับบัณฑิตศึกษา ที่ Pompeu Fabra University และ Ramon Llull University ที่เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในคณะกรรมการของ World Federation of Music Therapy (WFMT) อีกด้วย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านดนตรีศึกษา และจิตวิทยาดนตรี

Ankna Arockiam ประธานสภานักศึกษาของ Royal Conservatoire of Scotland และเป็นนักร้องเสียงเมซโซโซปราโนที่มีชื่อเสียง เปิดการแสดงในเมืองใหญ่ๆ ในหลายประเทศของยุโรป และเป็นสมาชิกวงประสานเสียงที่ได้รับรางวัลมากมาย เช่น Les Sirenes, NYCoS, RSNO Chorus, St. Andrew's Cathedral choir, RCS Chamber choir เป็นต้น

Tuomas Auvinen คณบดีของสถาบันดนตรี Sibelius Academy ประเทศฟินแลนด์ ซึ่งเป็นสถาบันทางดนตรีที่ใหญ่เป็นอันดับต้นๆ ของทวีปยุโรป

Ester Tomasi-Fumics ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษาด้านดนตรีในระดับอุดมศึกษา จาก University of Music and Performing Arts กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

"The process of preparing our college's Self-Assessment Report was a great way to reflect on ourselves and to see what needs improvement, what we are doing correctly and really getting to know the many areas within the college other than our direct responsibilities. The assessor team who came to evaluate us were all specialists in the music field. Their positive responses were very valuable. We are extremely grateful and are looking forward to using all the feedback to further develop our works."

ดร.พุทธรักษา กำเหนิดรัตน์
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

“The MusiQuE visit was rewarding because we can see that the College of Music’s strengths are valued and respected by our peer institutions.”

Dr. Kyle Fyr
หัวหน้าสาขาวิชาดนตรีวิทยา

การมาตรวจประเมินวิทยาลัยของคณะกรรมการทั้ง ๕ ท่าน มีขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕-๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยในแต่ละวันมีกิจกรรมการประเมินที่แตกต่างกัน ดังนี้

- การตรวจความพร้อมของสถานที่ ห้องเรียน ห้องสมุด สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
- การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับทางวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารวิทยาลัยฝ่ายต่างๆ อาจารย์หัวหน้าสาขา นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า
- เข้าชมการแสดงของนักศึกษาจากสาขาต่างๆ และการแสดงของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย
- เข้าประเมินการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ

ในวันสุดท้ายของการตรวจประเมินคณะกรรมการได้ให้ความคิดเห็นโดยสรุปแก่ทีมบริหารของวิทยาลัย โดยผลการประเมินอย่างเป็นทางการจะประกาศในช่วงปลายเดือนกันยายน ๒๕๖๐

การเตรียมตัวของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

การเข้าตรวจเยี่ยมประเมินคุณภาพจากสถาบันประเมินคุณภาพทางด้านดนตรีจากสหภาพยุโรป ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เนื่องด้วยความร่วมมือของทุกๆ ฝ่ายในวิทยาลัย ลองมาฟังความรู้สึกและความคิดเห็นจากทีมบริหารวิทยาลัยที่มีต่อประสบการณ์ในการเข้าประเมินในครั้งนี้

เริ่มจาก **อาจารย์กฤษติ์ บูรณวิทยวุฒิ** รองคณบดีฝ่ายพัฒนาสิ่งปลูกสร้าง ได้บอกเล่าถึงมุมมองด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยเทียบกับของ MusiQuE

“Qualityware หรือคุณภาพในระดับนานาชาติ เป็นหนึ่งในเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ ที่รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข คณบดี และผู้ก่อตั้งวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ตั้งเข็มทิศการนำองค์กรไว้ เมื่อครั้งเริ่มต้นสร้างวิทยาลัย กว่ายี่สิบปีที่ผ่านมา แต่ที่ผ่านมาก็ยังไม่มีใครสามารถตอบ ยืนยัน หรือให้การรับรองได้ว่า วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีคุณภาพในระดับนานาชาติ จริงหรือไม่ ถึงแม้จะมีเสียงชื่นชมความสำเร็จในผลงานของบัณฑิต นักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ ทั้งจากผู้ปกครอง ผู้ฟังที่มาชมการแสดงดนตรี สื่อมวลชน องค์กร หรือสถาบันดนตรีทั้งในและต่างประเทศ ฯลฯ ก็ไม่อาจเป็นเครื่องรับประกันในคุณภาพดังกล่าวได้ ยิ่งไปกว่านั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ให้ความสำคัญกับรูปแบบรายงานและเอกสารมากกว่าความเป็นจริง ประกอบกับตัวชี้วัดหลายตัวที่ สกอ. และ สมศ. ต้องการนั้น ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนการสอนของการศึกษาด้านดนตรี เปรียบเสมือนการนำเอาไม้บรรทัดอันเดียวกัน ประเภทเดียวกัน มาวัดความเป็นเลิศของลิง ปลา วัว เสือ ช้าง ฯลฯ ไปพร้อมๆ กัน แต่สำหรับการประกันคุณภาพของ MusiQuE: Music Quality Enhancement นั้น มี

แนวคิดไม่เชื่อเรื่องการใช้ไม่บรรทัดอันเดียววัดสิ่งของทุกอย่างในโลก แต่กลับสร้างตัวชี้วัดมาตรฐานที่เหมาะสมกับสถาบันดนตรี และเปิดโอกาสให้สถาบันดนตรีจากทั่วโลก โดยไม่จำกัดทวีป เข้าสมัครเพื่อขอรับรองคุณภาพที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับยุโรป จุดประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพสถาบันดนตรีระดับอุดมศึกษา ไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนมุ่งสู่สถาบันดนตรีที่เป็น "หนึ่งในร้อยของโลก" แต่เป็นระบบคุณภาพที่เป็นมิตรกับสังคม เอื้ออาทรแก่กัน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือแข่งขันทำดีด้วยบรรยากาศแห่งมิตรภาพ และตั้งคำถามว่า คุณได้พัฒนาคุณภาพเพื่อผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อวิชาชีพดนตรี เพื่อสังคม และเพื่อโลกใบนี้อย่างไรต่างหาก ไม่ว่าผลการประเมินจะออกมาเป็นเช่นไร ก็ไม่สำคัญเท่ากับที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สมัครเพื่อรับการประเมินการรับรองคุณภาพจาก MusiQuE: Music Quality Enhancement เราได้ประเมินตัวเองตามแบบที่เราเป็น และเราได้ทำประโยชน์สิ่งใดให้กับโลกใบนี้บ้าง ที่สำคัญคือ การได้เห็นแสงสว่างจากหนทางที่พวกเราเลือกเดิน ทำให้เชื่อมั่นว่า การสร้าง Qualityware ให้เกิดขึ้นนั้นไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร และไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน"

ทางด้าน **Assistant Professor Dr. Joseph L. Bowman** รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ได้ให้ความเห็นถึงการประเมิน และความคิดเห็นโดยสรุป ที่ทางคณะกรรมการมีต่อวิทยาลัย

"The MusiQuE Quality Enhancement process brought out a special spirit in the College's staff, faculty and students. For the first time we were being evaluated on our merits as a music school, and not being compared to a medical school or science faculty. The feeling of appreciating the comments and suggestions of our peers from Europe was very gratifying indeed. The review team referred to the College of Music as 'a miracle', 'magnificent', 'the best music education institution in Southeast Asia', and 'an example of best practice for music institutions in multiple areas'. The final written evaluation will be prepared between July-August 2017 and will be sent to the College in late September 2017."

> "MusiQuE is the way to measure us with the right scale and ruler"

คุณปิยะพงศ์ เอกรังษี
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายสื่อสารองค์กร และมวลชนสัมพันธ์

ในส่วนของ **อาจารย์ดริน พันธุมโกมล** รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าสาขาวิชาดนตรีแจ๊ส ได้เล่าประสบการณ์การเตรียมตัวได้อย่างน่าสนใจ

"การเข้าสู่กระบวนการประเมินคุณภาพของ MusiQuE น่าจะถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ ไม่ว่าจะสำหรับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์เอง หรือสถาบันอุดมศึกษาทางด้านดนตรีในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในฐานะที่ผมได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Evaluation Report: SER) ซึ่งถือเป็น

จุดเริ่มต้นของกระบวนการนี้ น่าจะกล่าวได้ว่า การจัดทำ SER เริ่มแรก ถือว่าเป็นกระบวนการที่น่าหนักใจไม่น้อย เนื่องจากคณะทำงานจะต้องรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางคุณภาพของวิทยาลัย ตั้งแต่ภาพใหญ่ๆ อย่างกรอบทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทิศทางวิสัยทัศน์และพันธกิจ กระบวนการด้านการประกันคุณภาพที่มีอยู่ กระบวนการด้านการศึกษา การเรียนการสอน และการประเมินผล แนวทางในด้านคุณภาพของอาจารย์และนักศึกษา ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (เช่น จำนวน ข้อมูลด้านการศึกษา/การทำงาน) โครงสร้างทางการบริหาร การสื่อสารภายในองค์กร สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา (เช่น อุปกรณ์ดนตรี ระบบคอมพิวเตอร์ ฯลฯ) แนวทางการบริหารการเงิน บุคลากร และความสัมพันธ์ ที่สถาบันมีต่อวงการการศึกษา การดนตรี การศิลปะ และสังคมวิชาชีพภายนอก ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวจะต้องนำมาเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งข้อมูลประกอบ เพื่อให้คณะผู้ประเมินได้นำไปศึกษาเพื่อทำความรู้จักและทำความเข้าใจกับการดำเนินงานของวิทยาลัย ก่อนที่จะเข้ามาประเมิน การดำเนินงานในสถานที่จริง รายงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อมูลประกอบได้นำส่งให้แก่คณะผู้ประเมินตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน ดังนั้น ในช่วงเวลาของการตรวจประเมิน คณะผู้ประเมินได้รู้จักกับวิทยาลัยเป็นอย่างดีแล้ว กระบวนการจัดทำรายงานการประเมินตนเองในช่วงปีดเทอมใหญ่ที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าจะเป็นงานที่ค่อนข้างน่าหนักใจ เนื่องจากปริมาณของข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จะต้องเรียบเรียงให้แล้วเสร็จภายในเวลาอันจำกัด แต่มุมมองของผมในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะทำงาน ได้มองเห็นถึงแนวของกระบวนการประเมินคุณภาพขององค์กรที่อยู่ในระดับสากล ที่มีข้อดีอยู่หลายประการ

ประการแรก MusiQuE ได้กำหนดถึงประเด็นที่มีความสำคัญต่อการประเมินคุณภาพอย่างชัดเจน กล่าวคือ MusiQuE ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ๘ ประการ ได้แก่ ๑) วิสัยทัศน์และพันธกิจ ๒) กระบวนการทางการศึกษา ๓) นักศึกษา ๔) อาจารย์ผู้สอน ๕) สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากร และปัจจัยสนับสนุน ๖) โครงสร้างทางการสื่อสาร การบริหาร และการตัดสินใจ ๗) วัฒนธรรมด้านคุณภาพ และ ๘) ความสัมพันธ์ที่มีต่อภาคสาธารณชน ซึ่งจากการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ทำให้วิทยาลัยมีโอกาสได้มองเห็นถึงจุดดีและจุดด้อยของตนเองในแต่ละด้านได้ในระดับหนึ่ง

ประการต่อไป คือ การที่ MusiQuE ให้ความสำคัญกับทั้งข้อมูลในเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงประมาณ ตลอดจนข้อมูลความคิดเห็น ซึ่งจากประเด็นสำคัญทั้ง ๘ ประการข้างต้น MusiQuE ได้กำหนดกรอบคำถามที่เปิดโอกาสให้วิทยาลัยให้ข้อมูลตามแนวทางที่สอดคล้องกับธรรมชาติการดำเนินงานของวิทยาลัย ดังนั้น เมื่อทางคณะผู้ประเมินได้รับข้อมูลทั้งหมด (ซึ่งได้แก่ รายงานหนึ่งฉบับ และเอกสารประกอบกว่า ๑๖๐ รายการ) ผู้ประเมินก็จะเป็นฝ่าย “ทำงาน” โดยการอ่าน ย่อย ทำความเข้าใจกับธรรมชาติของวิทยาลัย ก่อนที่จะเข้ามาทำการตรวจประเมินจริง ซึ่งเมื่อถึงการตรวจประเมินจริง พวกเขาก็ได้ “รู้จัก” กับวิทยาลัยเป็น

อย่างดีแล้ว และได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่ไปกับการประเมินจากของจริง เช่น ชมการเรียนการสอน การแสดงดนตรี พูดคุยกับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ชมสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น ข้อเท็จจริงข้อนี้ ทำให้การตรวจประเมินโดย MusiQuE มีความแตกต่างจากการประเมินวิทยาลัยจากหลายๆ หน่วยงานที่ผ่านมา ที่เน้นการขอข้อมูลสำเร็จรูป ในรูปแบบของรายงานที่ผู้ประเมินถนัดอ่าน เน้นให้ผู้ถูกประเมินกรอกตัวเลข และในที่สุด ผู้ประเมินก็จะเข้ามาในสถานที่จริงเพื่อจะบอกว่าตัวเลขตัวไหนถึงเกณฑ์ ตัวไหนไม่ถึงเกณฑ์ ถ้าจะว่าไปแล้ว ก็ถือเป็นงานในฝันที่สุขสบายดีทีเดียว

ผลงานการประเมินในเบื้องต้น (ยังไม่ใช่ผลสุดท้ายอย่างเป็นทางการ) ซึ่งเกิดขึ้นในการประชุมร่วมกันครั้งสุดท้ายระหว่างคณะผู้ตรวจประเมินและคณะผู้บริหาร ถือว่ามีผลที่เป็นบวกพอสมควร (ต่างจากผลประเมินที่เรามักจะเคยได้จากการตรวจประเมินโดยมหาวิทยาลัยหรือองค์กรอื่นๆ) โดยมีประเด็นสนับสนุน เช่น ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษา ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อพันธกิจและวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย ความพร้อมของอุปกรณ์การเรียนการสอน บรรยากาศของวิทยาลัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และบทบาทที่วิทยาลัยมีต่อสังคมวิชาชีพภายนอก ฯลฯ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นจุดแข็งที่สำคัญของวิทยาลัย เป็นประเด็นที่มีความสำคัญในมุมมองด้านการประเมินคุณภาพของยุโรป และก็เป็นประเด็นที่แทบจะไม่เคยถูกกล่าวถึงเลยในการประเมินโดยหน่วยงานภายในประเทศที่ผ่านๆ มา

โดยสรุป อาจกล่าวได้ว่า วิทยาลัยได้รับประโยชน์จากกระบวนการประเมินคุณภาพของ MusiQuE ตั้งแต่กระบวนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ซึ่งทำให้เราได้มีโอกาสในการมองตัวเองและพัฒนาการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ เป็นต้น ซึ่งกระบวนการนี้ น่าจะถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการสร้างกระบวนการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาดนตรี ไม่เฉพาะแต่ในประเทศไทย แต่รวมถึงภูมิภาคอาเซียนด้วย”

สำหรับ **ดร.ตรีทิพ บุญแย้ม** ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายการศึกษา และอาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจดนตรี ซึ่งในคาบการสอนของอาจารย์มีคณะกรรมการประเมินเข้ามาเยี่ยมชม อาจารย์ได้ถ่ายทอดความรู้สึกให้ฟังว่า

“ในช่วงเวลาการเข้ารับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาด้านดนตรีจากผู้แทน MusiQuE นั้น ดิฉันได้รับประสบการณ์ในบทบาท ๒ บทบาท ได้แก่ บทบาทของผู้บริหารวิทยาลัย และบทบาทการเป็นอาจารย์ผู้สอน สำหรับในฐานะผู้บริหารวิทยาลัยนั้น การประเมินผลจาก MusiQuE ในครั้งนี้ เปรียบเสมือนตัวชี้วัดสำคัญที่จะตัดสินว่า วิทยาลัยดุริยางคศิลป์จะเป็นที่ยอมรับในระดับมาตรฐานยุโรปหรือไม่ ดิฉันจำประโยคที่ผู้แทนจาก MusiQuE กล่าวถึงวิทยาลัยได้ว่า ก่อนมาเข้าตรวจเยี่ยม พวกเขารู้จักชื่อเสียงของเราน้อยมาก แต่เมื่อมาเยือนแล้ว เขากลับแปลกใจว่า เมื่อเรามีดีเช่นนี้ เราจะนิ่งเงียบอยู่ทำไม และหากเขากลับไปที่ประเทศของเขา เขาจะต้องบอกกล่าวให้สถาบันของเขาติดต่อเพื่อกระชับความสัมพันธ์กับเราแน่นอน ความรู้สึกเมื่อได้ฟัง ก็อดปลื้มใจไม่ได้ ในขณะเดียวกันก็เกิดความคิดว่า ชื่อเสียงนั้น คงไม่ได้เกิดจากการที่เราตะโกนบอกใครให้ทราบว่า “ฉันเก่งกาจฉลาดเลิศ” แต่มันจะเกิดขึ้นได้ เมื่อมีใครสักคนพยักหน้าแล้วพูดว่า “คนนี้นี่แหละเก่งกาจฉลาดเลิศ” เพราะนั่นจะทำให้ชื่อเสียงนั้นน่าเชื่อถือมากเพียงพอ และเมื่อเสียงนั้นมาจากผู้ได้รับการยอมรับระดับโลกอย่าง MusiQuE เสียงนั้นจะดังสักเพียงใด

ในฐานะบทบาทความเป็นอาจารย์ ดิฉันเป็นหนึ่งในชั้นเรียนที่คณะกรรมการ MusiQuE ได้เข้าเยี่ยมชม บรรยากาศที่ได้พบคือความเป็นมิตรในการเข้ารับฟังสายตาที่มองการสอน ไม่ใช่สายตาของการจับผิด แต่ประสงค์จะทราบสถานการณ์แท้จริง ว่าการสอน ณ วิทยาลัยแห่งนี้เป็นเช่นไร ขอขอบคุณวิทยาลัยที่สนับสนุนห้องเรียนที่สวยงามและเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่ทำให้เพียงแค่ได้เห็น ผู้แทนก็ดูมีความพึงพอใจ และขอบใจนักศึกษาของครูทุกคนที่ร่วมลุ้นและสู้เพื่อวิทยาลัยนี้ไปด้วยกัน

ไม่ว่าผลของการประเมินในครั้งนี้จะเป็นเช่นไร ผลสะท้อนจากการได้ร่วมอภิปรายกับผู้แทนจาก MusiQuE เป็นกระจกที่ฉายสิ่งที่วิทยาลัยเข้มแข็ง และแนะนำจุดที่ควรได้รับการสนับสนุนให้แข็งแรงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมค่ะ”

จะเห็นได้ว่า การเตรียมตัวเพื่อรับการมาตรวจเยี่ยมจากคณะกรรมการ MusiQuE นั้น ทำให้วิทยาลัยได้มีโอกาสในการสำรวจตนเอง และได้รับการประเมินคุณภาพในด้านดนตรีจากผู้ที่เข้าใจดนตรีจริงๆ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิทยาลัยต่อไปในภายภาคหน้า

หวังว่าในช่วงเดือนกันยายนที่จะถึงนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์จะได้รับข่าวดีจากทาง MusiQuE มาติดตามและลุ้นผลไปพร้อมกันนะคะ

Alumni News and Notes

Story: Nitima Chaichit (นิธิมา ชัยชิต)
Assistant Editor of Music Journal
College of Music, Mahidol University

The Path to Broadway

"I don't really want to follow anybody's footsteps. I believe in people noticing you as you, and your uniqueness."

Cholatarn Jessop

Many people say if you dare to dream, then you better dare to go and catch it too. Cholathan Jessop, one of our pre-college students, is one of the brave ones that set out to catch his own dream to become a professional in musical theater on Broadway. And today he is one step closer to his dream by entering University of Michigan, one of the top three ranked universities for musical theater majors. Today, the Music Journal has the opportunity to interview him before he has to fly over to pursue his dream in America.

Please tell us a bit about yourself.

My name is Cholatarn Jessop. I started to study in the pre-college program here at the College of Music, Mahidol University since M. 4. But I actually had to go overseas for a year on the AFS program (to Italy). When I came back I had to repeat another year, so basically I was here about four years. I studied musical theater here. I did singing, acting, and dancing. But here we focused more on the voice.

Is there a difference between studying here and Italy?

I went to Italy as an exchange student, so basically I went to study their language and exchange culture with them in a host family for a year. I felt after spending a year in Italy, I came back as a much more mature person, more responsible because I had to live on my own without my parents for a year. You learn a lot of things when you are on your own for a year. It is a good program.

Where are you going to do your bachelor degree? What are you majoring in? When are you going to start the course work?

I just finished my whole application process last year and I did auditions for many universities in the United States, but I decided to choose the University of Michigan, majoring in Musical Theater. And I will start in September.

Why did you choose this university?

First of all, it is a very famous university for my major. It's always ranked in the top three in the United States. When I went for the audition and I got to work with some of the people there, I got to talk to the head of the program, many acting teachers, many dancing teachers and I also got to talk to many students there. I felt that it was such a nurturing environment. People there just made you feel that you could develop your skills in a good and natural way.

Why did you choose to do this major?

Since I was very young, I was always a singer but I never really took it seriously. I was more into athletics. My sister was a dancer, and as the younger brother, I always wanted to do the same thing as my sister. I kind of started dancing since I was four years old and I kept dancing. But no one knew that I would do dancing as my career choice. When I found out that the College of Music, Mahidol University has musical theater in pre-college, my mother asked me if I would like to come for the audition and try. I wasn't sure at first, but I came and a lot of people said I have a lot of potential in this particular field.

Just coming here, you get to be in the middle of the music society, music environment and it is kind of environment that makes you want to practice and I wouldn't be here where I am without the College of Music, Mahidol University.

Then you must enjoy being here (at the College of Music)?

Yes, I like it here because it made me want to be a better performer.

Why do you think the University of Michigan chose you? What is your strength that made you stand out from others?

When I went to do the audition, the head of the program came to talk to all the parents and students. He said, for sure, the University of Michigan has a very good reputation for musical theater and they always try to accept talented students. But they stress that students should be good people, like if you are the best performer out there in the world, but you are not a good person, they would not want to accept you. And that is another thing that I feel the College of Music has made me, a very good person. Because they stress paying respect to your elders; it makes

me a very respectful person and humble to be able to do what I am doing. And that is my strength.

What do you think the College of Music has taught you?

The College of Music taught me to be a very disciplined person, to be on time, to be respectful, and always kind of treat everybody with respect and be humble. You can have an ego but you should be humble to everyone you meet because who knows who those people could be in the future.

How do you foresee your future?

Hopefully, I will be performing professionally somewhere in the United States or back in Thailand. I try to keep my mind open to anything. But I really want to be a professional in musical theater on Broadway.

Do you have a proudest moment or work that you are most proud of?

When I came back from Italy I was repeating Matthayom 4. And we did the production of "The Wiz the Musical" and I got the role of the Tin man and I found out that the Tin man had to do tap-dancing, singing, and acting. At that moment, I knew how to dance but I never did tap-dancing before so I kind of had to push myself out of my comfort zone, to learn and perform tap-dancing in a couple of months. Once I was able to finish this performance, I got good feedback from it, I felt like I was able to accomplish something in my life. I felt like I can really do this as a career.

Who or what is your inspiration?

My sister is always giving me the strength, she is always lifting my spirit up, but I would say my inspiration is my family. My family is the most important support. If I didn't have them, I wouldn't be here. They are always trying to push me to do better things, to work harder and to become a better person. And I wouldn't be here without all my friends that I met in pre-college. Idol? I have many kinds of idols like current performers on Broadway. I like Gavin Creel. He is also an alumnus of the University of Michigan. But I would mostly say I don't really want to follow anybody's footsteps. I believe in people noticing you as you, and your uniqueness.

How many brothers and sisters do you have?

I have only one sister; she was a dancer but now she is a chef.

Why do you think your family supports you and your sister in this field of arts, would you say?

I actually asked my family about this and they said that if they tried to push me into doing something that I don't like to do, I will end up being miserable for the rest of my life and even though our fields (my sister and I) are in the arts and it may seem like they are not stable and we don't do the same things as our parents, our parents are in

a very academic field. But they believe in doing what you do best and do what makes you happy, and I'm super-duper happy right now (laughing).

Is there any obstacle in your life? How did you overcome it?

Of course, there are always obstacles. For example, when I was in Italy, it was hard learning the language. I was lazy at first because I thought learning a language, you just need to be in another country and you will learn the language naturally. It wasn't like that, I actually had to work on it a lot. I had to practice talking to random people on the streets. But I felt like if you have any obstacle, when you really put your mind to it, you really work hard and give it your all, nothing is really impossible.

Is there anything you would like to leave for the teachers, other students, and readers?

I would like to say to all my teachers; Assoc. Prof. Dr. Sugree Charoensook, Ajarn Ariya Charoensook, Ajarn Richard Ralphs, Ajarn Cherryl J. Hayes, Ajarn Manasanun Aksornteang, Ajarn Pichaya Kemasingki, Ajarn Kamonporn Huncharoen, and Ajarn Korawit Sittisakornsilp that they taught me to be a better person and performer. I would like to thank my friends that always help me through bad times and good times. I would like to say, don't be scared to follow your dream, don't think that you are not as good as other people. You have your own uniqueness and even though other people have something that they shine on, you also have your thing!

First Rehearsal
Dress Rehearsal
Recital
16 JUNE 2017